

יום 'א', יד' באדר א' תש"ס (20 בפברואר)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

שבוע טוב!

"בשנה מעוברת, עושים את ימי פורים באדר השני, הסמוך לניסן. מכל מקום, נוהגים קצת שמחה גם ביום יד' וביום טו' לאדר הראשון (ואלה היום ומחר). אין אומרים בהם תפילת תחנון ולא צידוק הדין. ויש המרבים בו קצת בסעודה. וקוראים לימים אלה "פורים קטן" ו"שושן פורים קטן".

משנכנס אדר מרבין בשמחה, שנאמר: "והחודש שנהפך להם מיגון לשמחה ומאבל ליום טוב, לעשות אותם ימי משתה ושמחה" [אסתר ט' 22]. מכאן שכל החודש חודש של שמחה הוא. [הלכה לעם] (וברוח זו, בשורה לכם, הקוראים, והודיה לה' ית' על הכנסת נכדנו החדש לבריתו של אברהם אבינו, אתמול בשבת!)

מדור: "מכל מלמדי השכלתי":

בתחילת שידור תוכניות טלוויזיה בצפון אמריקה בשנות ה-50, היתה תכנית שמטרתה היתה להחזיר את הצופים דרך מנהרת הזמן לאירועים היסטוריים ולשחזר את מה שהתרחש באותו מקרה. שם התכנית היתה "**אתה נמצא שם**" (בלועזית, "You are there"), וכונתה היתה להחיות בשביל הצופה אירועים ששינו את פני ההיסטוריה שאודותם הכיר המסתכל בתכנית רק דרך ספרים, אם בכלל.

מזכר כותב שורות אלה בתכנית זו בעקבות תגובות שהתקבלו מקוראים לדברים שאמרנו בדף של יום חמישי. האחד אומר לי שבין "**ילדי טהרן**" היתה **אמו**, ואחרי שיחה אתו הוא כותב את הדברים הבאים:

בהמשך שיחתנו הבוקר:

הקבוצה שמכונה **ילדי טהרן** זוהי למעשה קבוצה שבנויה משתי קבוצות. קבוצה אחת שמנתה 100 ילדים בערך, וקבוצה שניה שמנתה בין 700 ל-1000 ילדים. הקבוצה הידועה יותר היא הקבוצה הגדולה שהגיעה לארץ דרך הים ועלייתה היתה לגאלית(חוקית). הקבוצה השניה, שהיא הקבוצה שהגיעה לארץ ראשונה, בתחילת 1943, עלתה לארץ בדרך בלתי-לגאלית (לא חוקית). קבוצה זו נעה לארץ ישראל דרך היבשה במשאיות מערבה, עברה את בגדאד, נכנסה לסוריה, והגיעה לארץ מצפון. בהגיעם, הם נתקבלו ע"י הנריאטה סולד שהיתה ראש "עליית הנוער" של הסוכנות. לאחר מכן פוזרו הילדים שהגיעו ללא הוריהם בקיבוצים.

והערה נוספת שקבלתי בקשר לתאריך יום פטירתו של **הרב משה פיינשטיין** בשנת תשמ"ו (1986), שגם היא היתה שנה מעוברת: אחד מכם הבהיר לי שהוא השתתף בהלוויה והוא זוכר שזו היתה בשושן פורים בירושלים, ולכן החודש היה אדר **שני**, ולא **ראשון**. זה בהתאם להלכה הקובעת: "כשארע יום שמת אביו או אמו באדר [בשנה רגילה], והשנה [עכשיו] היא שנה מעוברת, יתענה באדר שני. [הכוונה שהיום שאליו מתייחסים כיום הפטירה הוא באדר שני, אם הפטירה היתה בשנה פשוטה]. ...אם מת בשנת העיבור באדר ראשון, אז נוהגים להתענות בראשון, ואם בשני בשני..." [או"ח ס' תקס"ח, ס"ק ז']

אני מפיץ דברים אלה כדרך להודות לכם על היוזמה המבורכת הזו, לעודד אתכם להמשיך כך, ולתפעל שוב ושוב מהעובדה שראיית אירוע במו עינינו ו/או השתתפות בו ("You are there") משאירה רושם חזק הרבה יותר מכל דבר שכתוב עליו. תגובות כמו שלכם הופכות את הדף הזה לדבר **חי**, ולא רק מעניין. יישר כוחכם!

יום נעים (עם תפילת "תן טל ומטר לברכה")!